

et Udvalg, maa jeg dog gøre ganske enkelte Bemærkninger for at gøre saavel det høje Ting som Ministeren opmærksom paa, hvilke Spørgsmaal det særlig er, man fra vor Side ønsker taget op til Behandling i Udvalget.

Allerede ved den første Paragraf gives der Ministeren Bemyndigelse til at foretage visse Dispensationer fra de gældende Bestemmelser overfor Vekselererne. Det drejer sig om den Kaution, de skal stille for at faa deres Næringsadkomst, og det drejer sig om at fritage dem for visse Bestemmelser, der er truffet vedrørende Vekselerernes Uddannelse o. s. v. Jeg synes ikke, der er nogen rimelig Grund til at dispensere fra disse Bestemmelser. I det hele taget mener jeg, at den Handel, der skal foregaa paa Børsen, bør være saa kontrolleret i alle Henseender, som den kan blive, og at de Folk, som beskæftiger sig med at købe og sælge andres Papirer paa Børsen, maa være Folk, der har givet størst mulige Garantier overfor deres Kunder. Derfor ønsker vi ikke, at der skal kunne dispenseres fra de Sikkerhedsbestemmelser, Loven indeholder.

De to vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget findes i § 3 og i § 6. Den første handler om Vekselerernes Ret til selv at spekulere samtidig med, at de køber og sælger andre Folks Papirer. Dette er til Dels forbudt i den nugældende Lov, idet det i dens § 4 hedder: „Forretninger i Aktier maa de under Noteringen kun udføre kommissionsvis“. Men det er opklaret, at denne Bestemmelse er omtrent illusorisk, idet Børsvedtægten har en Bestemmelse, som er af en noget mere elastisk Art. Vi har derfor i Landstinget foreslaaet, at det skulde forbydes Vekselererne baade direkte og indirekte at købe og sælge for egen Regning samtidig med, at de køber og sælger for andre Folks Regning; derved kunde man holde Vekselererne fuldstændig udenfor Spekulationen. Den nuværende Bestemmelse forhindrer ikke, at de kan danne et Konsortium, som bestaar af dem selv og deres Svigermoder, og naar de handler paa et saadant Konsortiums Vegne, er det jo i høj Grad i deres egen Interesse.

Fremdeles ønsker jeg i § 3 en Bestemmelse om, at naar Vekselerere udlaaner Aktier, som er belaant hos dem, skal de, hvis saadanne Aktier sælges, straks meddele Ejeren, at disse belaante Aktier er solgt, saaledes at Ejeren kan vide, hvad der foretages med hans Papirer.

Med Hensyn til den betydelige Ændring i § 6, hvorved man opgiver den stort anlagte Afviklingskasse, skal jeg sige, at

jeg i og for sig ikke har noget imod den Ordning, som her foreslaas af Ministeren, men det kunde dog være ønskeligt, at den blev fastslaaet som midlertidig, og jeg ønsker derfor i et Udvalg at stille Ændringsforslag i saa Henseende. Denne Afviklingskasse blev undfanget i hine Tider, da Handelen paa Børsen var af et ganske andet Omfang og en ganske anden Art end nu; der er vist ikke nogen stor Trang til Terminsforretninger nu. For øvrigt drejer det hele sig jo kun om ren Spekulationshandel og er for saa vidt uden større Interesse for os, idet vi mener, at den Forretning, der nærmest skulde drives paa Børsen, var den, at Folk solgte for virkelig at sælge deres Værdipapirer eller købte Papirer for at opbevare dem og ikke en Terminsspekulation, som der ikke er nogen særlig Grund til at fremme. Paa den anden Side ser jeg dog ikke, at der kan ske nogen stor Skade ved at gennemføre det Forslag, Ministeren stiller.

Maa jeg endelig sige, at jeg finder ikke, der er nogen rimelig Grund til at nedsætte Vekselerernes Gebyrer i den Grad, som det er foreslaaet. Det er meget muligt, at Vekselererne ikke tjener saa mange Penge nu som under Krigsperioden, men jeg har læst Landstingstidenden og alt andet, hvad der foreligger om denne Sag, og jeg ser kun nogle almindelige Talemaader om, at det skulde være sløje Tider for Vekselererne. Det vilde i hvert Fald være ønskeligt, om Ministeren i Udvalget kunde dokumentere for os, at Vekselererne er tjenlige til at komme paa Sundholm, fordi de ikke kan betale det forholdsvist beskudne Beløb, der er fastsat i Loven.

Jeg kunde fristes til at stille Forslag om at nægte dette Lovforslag Overgang til anden Behandling, idet en Afstemning sikkert vilde bevirke, at Ministeren kom i et generende Mindretal; han kan maaske ikke en Gang være sikker paa, at Erhvervs-partiet vil støtte ham i denne Sag, men Erhvervs-partiet, der var fuldtalligt for et Øjeblik siden, vilde maaske komme til at gøre Udslaget ved denne Afstemning. Jeg skal imidlertid undlade at udføre en overfor den høje Regering saa djævelsk Plan og nøjes med at anbefale, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Pürschel: Jeg havde tænkt at nævne det som et Eksempel paa Naturens Visdom, at ingen her i Salen kunde finde paa at kræve Afstemning saadan en Dag som i Dag, og derfor blev jeg noget urolig, da det ærede Medlem, der nylig forlod Talerstolen, be-